

AȘTEPTÎND

ÎN

PRAG

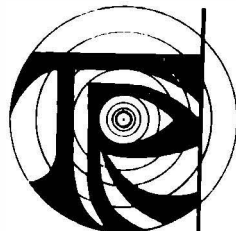
de Mircea Enescu

Redacția de teatru TV ne prezintă, la interval de mai puțin de două luni, un alt scenariu de Mircea Enescu, în reluare, în care se însăilează situații mai mult sau mai puțin patetice, mai mult sau mai puțin banale, din viața unui medic de țară. Aflăm că, părăsind o posibilă carieră universitară, eroul nostru hotărâște să practice medicina într-o localitate rurală depărtată de orice oraș, economicește rămasă cu mult în urma altora, și cu un procent de mortalitate infantilă, foarte ridicat. Ajutat de factorii de conducere locali, medicul se apucă de treabă, izbutind, pe parcursul a treizeci de ani, să elimine radical cauzele mortalității infantile și să ridice un dispensar înzestrat cu aparatură modernă. Localitatea își schimbă, la rîndu-i, înfățișarea în mai bine, oamenii sănătoși, firește, muncind mai cu spor — teza medicului, pe care o repetă de cite ori are ocazia. Ideea generală e că un om înzestrat cu voință pentru binele colectiv poate, perseverînd, să schimbe fața lumii. Medicul lui Mircea Enescu urmează, în intenție, lui Popa Tanda al lui Slavici; realizarea artistică e însă sub nivelul criticii. Faptele de viață sînt nesemnificative, înșirîndu-se deslinat, ca niște notații grăbite într-un jurnal. Dar mai rău este că totul devine previzibil: medicul va refuza avansarea, se va însura cu profesoara de limba română, vor avea și un copil, va salva copilul bolnav al unei familii care mai crede în vrăjitorii babelor, va realiza dispensarul, va aduce personal calificat etc., etc. Trei primari se perindă în decursul zecilor de ani prin cabinetul medicului, toți luînd aceeași ținută plină de fermitate, toți avînd propuneri bune și foarte bune. Ei nu intră ca pacienți; se pare că ori se duc spre vindecare, la oraș, ori nu se îmbolnăvesc niciodată. Doar căruțașul care l-a adus pe medic, în prima zi, în sat, își scoate o măsea, eveniment despre care se mai amintește. Cu ce scop?

Din nou o distribuție foarte bună, începînd cu Ștefan Iordache (Medicul), Virgil

Ogășanu (Căruțașul), Catrinel Dumitrescu (Profesoara), Colea Răutu, Mitică Popescu, Cornel Coman (Primarii) ș.a. nu reușește cu nici un chip, să ridice la fapțul de artă această scriere.

Constantin RADU-MARIA

Spectacolul

istoriei.

Istoria spectacolului

Poem dramatic de intensă vibrație a ideilor, de captivantă efervescentă emoțională, *Săptămîna patimilor* de Paul Anghel probează — în recent difuzata montare a lui Ion Cojar — o „vocație radiofonică” deosebită. Drama se încheagă statuar, conflictul se desenează cu forță și limpezime, cuvîntul își află întreaga încărcătură de gînd și trăire. În *Săptămîna patimilor*, portretul dramatic amplu, expresiv, realizat cu neînfrînată admirație, dar totodată cu deplină luciditate, al lui Ștefan cel Mare se împlinește, organic, în meditație asupra destinului și devenirii istorice a țării. Ca și în multe dintre textele moderne ale genului, în cazul piesei lui Paul Anghel istoria devine teren fertil al unei tensionate dezbateri de idei. Zbateră necurmată între tirania clipei și conștiința perspectivei istorice, seducția puterii și responsabilitatea pe care exercitarea puterii o implică, datorita omenescului de a-și afla în sine dimensiunea erică — toate aceste idei nu pot fi, desigur, limitate la un anume context temporal, așa cum *Săptămîna patimilor* nu este și nu-și propune a fi o simplă evocare a unui timp al țării și a unui erou al ei.

Inspirată valorificare a textului, a conținutului istoric, dar și a deschiderilor spre contemporaneitate, montarea radiofonică datorată lui Ion Cojar reține atenția prin claritatea expresiei, prin concentrarea asupra ideilor și temelor dezbaterii, prin revelarea unei poezii aspre, bărbătești, de un sunet aparte.

Gheorghe Cozorici a jucat rolul lui Ștefan cel Mare și în spectacolul Naționalului bucareștean, dar asistăm acum nu la

o reluare, ci, am putea spune, la o reformulare a datelor personajului, de egală forță și expresivitate, bazată pe o rafinată punere în valoare a cuvintului, a rostirii. La nivelul foarte bun al interpretării contribuie, de asemenea. Valeria Seciu, Radu Beligan, Silvia Popovici, Forj Etterle, Ion Caramitru, Mircea Albulescu, Marin Moraru, Petre Gheorghiu, Matei Alexandru, Damian Crișmaru, Constantin Dinulescu, Dinu Ianculescu.

În *Marele soldat* de Dan Tărchilă, eroul nu este un conducător vestit, ci un om din nesfirșitul șir de anonimi care au construit, în timp, destinul unei națiuni. Eroismul, spiritul de jertfă al țaranului din piesa lui Tărchilă izvorăsc firesc, și exemplar, din legătura omului simplu cu pământul țării, din sentimentul funciar al demnității naționale, din înalta — chiar dacă nerostită — conștiință a responsabilității față de oamenii și locurile dragi, față de viitorime.

O piesă caldă și sinceră, în care patosul are mereu încărcătura sentimentului adevărat, netrucat, o piesă nu lipsită de unele imperfecțiuni, dar convingătoare prin in-

tonațiile adinc omenеști. Sint merite pe care a știut să le pună în evidență montarea radiofonică a lui Titel Constantinescu și, deopotrivă, interpretarea: Silviu Stănculescu, Dorina Lazăr, Matei Alexandru, Răzvan Ionescu, Corado Negreanu, Mariana Buruiană, Emil Hossu, Rodica Sanda Tuțuianu, Mitică Popescu ș.a.

Fie și în câteva cuvinte, să menționăm meritul deosebit ce revine redacției teatrului radiofonic pentru difuzarea periodică a unor valoroase înregistrări din „Fonoteca de aur”. De această dată, am avut prilejul de a reasculta *Intrigă și iubire*, montată de acum mai bine de trei decenii de Sică Alexandrescu și cuprinzând în distribuție nume importante ale teatrului românesc. E suficient să amintim pe Ion Manolescu și Mihai Popescu, amintiri pentru unii ascultători, iar pentru alții, cei mai mulți, poate, simple file de istorie a spectacolului românesc. Istorie strălucită, pe care radioul are posibilitatea, și datorită, de a o păstra mereu vie, pentru fiecare generație.

Cristina DUMITRESCU

„Rampa”, acum 50 de ani iunie 1932

În ultimul spectacol al stagiunii Naționalului, Maria Voluntaru dublează rolul Miței din *D'ale carnavalului*. Se afirmă o actriță de viitor. ● În rivalitate cu Tănase, trupa „Alhambra” a lui Vlădoianu joacă la grădina „Colos” revista *Parada Colos*. Coautor... N. Kiriteșcu, textierul „Cărăbușului”. Oare ce zice Nea Costică? ● Profesorii Lucia Sturdza Bulandra, Maria Filotti, Ion Livescu, Nae Soreanu, Ion Manolescu (ce dascăli avea Conservatorul dramatic!) își prezintă absolvenții. „Nume”, prin ani: Emil Botta, Elena Galaction, Tilda Radovici, Șerban Holban. ● Vin căldurile, și „Rampa” vrea să știe cum scrie Ionel Teodoreanu... la umbră. Idolul „Olguțelor” se

scoală la cinci dimineața, merge în livada vecinului Ibrăileanu și scrie „mărunt și foarte ordonat, cu spații constante între rînduri și cu fiecare literă complet rotunjită”. Are umor, „boierul” de la Medeleni! ● Elevul Floricăi Muzicescu, pianistul Dinu Lipatti, obține un premiu de interpretare. Primul, dintr-o carieră internațională! ● Moare pictorul N. Vermont. Fusese elevul lui Aman, și pinzele sale aminteau de „splendida generație” a începutului de veac. ● O statistică sosită de la Cluj arată că cel mai jucat autor în stagiunea încheiată a fost Caragiale. Să mai spună cineva că ardelenii nu gustă umorul! ● Simpaticul Nae Săvulescu, actor mărunt al primei scene, ambiționează

să scrie o istorie a ilustrei instituții. Trimiteți fotografiile și o biografie! — sint îndemnați actorii. Dar nenea Nae și-a stins curînd entuziasmul în „gulerul” unei halbe... ● În Italia, compatrioata noastră Florica Cristoforeanu cîntă cu mare succes în *Cavalleria rusticana*. ● Administrațiunea „Rampei” vă pune la dispoziție *Viața lui Leonard*. Prețul s-a redus la 40 de lei. Oscar Han a terminat un bust al cîntărețului plătit prin subscripție publică. Cine spunea că spectatori își uită idolii? ● Mari emoții în așteptarea decernării premiului național de literatură. După dezbateri furtunoase (în juriu era și N. Iorga, adversarul literaturii „moderniste” a lui Arghezi și Blaga!), voturile se clasifică astfel: V. Eftimiu — 5, Galaction — 2, Blaga — 2, Arghezi — 1. Cafeneaua așteaptă ca fericitul Victor Eftimiu să plătească mai multe rînduri de șvarturi!

I. N.